

DE WONDERBAARLIJKE QOR'AAN

Door Gary Miller; vertaald door Rasheed Mulder

De Qor'aan als wonderbaarlijk omschrijven is niet iets dat alleen Moslims doen, die overigens een grote waardering hebben voor dit Boek. Dit Boek, de Qor'aan is echter ook wonderbaarlijk genoemd door niet-Moslims, vaak zelfs door grote tegenstanders en vijanden van de Islam.

Iets dat tegenwoordig veel niet-Moslims die dit boek onderzoeken verbaast, is dat de Qor'aan helemaal niet lijkt op datgene wat ze verwachtten. Ze verwachtten dat ze een 1400 jaar oud boek uit de Arabische woestijn in hun handen hebben; en dat dat boek er ook zo uit ziet, als een oud boek uit de woestijn. Maar zodra ze het boek openslaan merken ze dat dit helemaal niet het geval is. Het eerste wat je verwacht als je een boek openslaat dat uit de woestijn komt, is dat het grotendeels over de woestijn gaat. De Qor'aan praat inderdaad over de woestijn, maar het praat ook over de zee, bijvoorbeeld hoe het is om in een storm op zee te zitten.

Een aantal jaar geleden hoorde ik in Toronto een verhaal over een koopman die handel dreef op zee. Een Moslim gaf hem een vertaling van de Qor'aan zodat hij iets te lezen had tijdens zijn volgende reis. Deze man wist niks over de geschiedenis van de Islam, maar het leek hem wel interessant om de Qor'aan eens te lezen. Toen hij weer terug kwam van zijn reis en hij het boek uit had, bracht hij het weer terug naar die Moslim en hij vroeg "Deze Mohammed, was hij een zeeman?". Deze man was erg onder de indruk hoe precies de Qor'aan spreekt over een storm op open zee, en andere verschijnselen in de zee. De Moslim antwoordde hem; "Nee, sterker nog, Mohammed leefde in de woestijn!" Hij wist genoeg. De Moslim had de woorden nog niet uitgesproken of de koopman bekeerde

zich. Hij was zo onder de indruk van de beschrijving van een storm op zee, want hij had dit zelf vaak meegemaakt. De beschrijving van "een golf, daarover een golf, en daarboven de wolken" was niet iets wat iemand die nog nooit een zee heeft gezien kan bedenken. Deze en vele andere beschrijvingen laten duidelijk zien dat de informatie in de Qor'aan duidelijk van een Bron komt die de zee beter kent dan wie dan ook. Dit is slechts één voorbeeld van de velen die laten zien dat de Qor'aan niet vastzit aan een plek of tijdperk. Sterker nog, de wetenschappelijke ideeën die men er in vindt lijken helemaal niet uit de woestijn van 1400 jaar geleden te komen.

Vele eeuwen geleden, nog zelfs voor het profeetschap van Mohammed ﷺ was er een bekende theorie bedacht door Democritus, een Griekse filosoof. Hij en de mensen die na hem kwamen dachten dat alle materie bestaat uit hele kleine onverwoestbare en on-splitsbaarde deeltjes, die wij tegenwoordig atomen noemen. Dit concept is doorgegeven aan de Arabieren en het Arabische woord voor dit concept is "dharrah". Tegenwoordig heeft de moderne wetenschap ontdekt dat dit kleinste deeltje wat er bestaat (de atoom) gespleten kan worden in kleinere deeltjes. Ook heeft een atoom een kern met daarin neutronen en protonen, waaruit blijkt dat zelfs de atoom weer is opgebouwd uit kleinere deeltjes. Deze laatste feiten zijn pas in vorige eeuw (1900-2000) ontwikkeld. Het is opmerkelijk echter dat de Qor'aan al 1400 jaar geleden sprak over deze kleinere deeltjes;

"Er is voor uw Heer zelfs geen gewicht van een atoom op aarde of in de hemel verborgen; En er is niets kleiner dan dat, en niets groter, of het staat in een duidelijk Boek"
(vertaling Soerat Yoenoës, vers 61)

Dit zal 1400 jaar geleden ongetwijfeld heel raar hebben geklonken in de oren van de Arabieren. Voor hun was de dharrah het kleinste deeltje dat er was. Dit is zeker een van de vele bewijzen dat de Qor'aan niet ouderwets is.

Een ander voorbeeld van wat men zou verwachten in een "oud boek" dat over medische zorg praat is dat het vol staat met ouderwetse geneeswijzen. Er zijn talloze historische bronnen waaruit blijkt dat de Profeet Mohammed ﷺ advies gaf over geneeswijzen en hygiëne, maar de meesten hiervan staan niet in de Qor'aan. Op het eerste gezicht is dit misschien raar voor de niet-Moslim – Waarom zou Allah deze informatie er niet "instoppen"? Sommige Moslims proberen dit te verklaren met het volgende argument; "Alhoewel het advies van de Profeet ﷺ klopte en volledig toepasbaar is wist Allah, in Zijn Volmaakte en Oneindige Kennis, dat er later nieuwe ontdekkingen zouden komen die de oude geneeswijzen ouderwets zouden laten lijken, en dat er mensen zouden zijn die zullen zeggen dat de Qor'aan zichzelf tegenspreekt. Dus Allah liet dat eruit en voegde alleen dat in wat de tijd kon doorstaan..."

Wanneer men echter de Qor'aan goed onderzoekt wat betreft het ontstaan ervan en wanneer men zich dan realiseert dat het hier om een Goddelijke openbaring gaat, dan ziet men al snel deze zaak op zijn plaats vallen, en de fout in de bovenstaande argumentatie wordt dan gelijk duidelijk. Men moet begrijpen dat de Qor'aan een Goddelijke openbaring is, en dat alle informatie dus van God komt. Het is het letterlijke woord van Allah, God, dat zelfs al bestond vóór de Schepping, en niks kan dus erbij worden gedaan of eruit worden gehaald. De Qor'aan bestond al voordat Mohammed ﷺ bestond, dus het is niet mogelijk dat Mohammed ﷺ er zelf dingen bij gaat zetten, dingen die hij mensen zelf adviseerde. Dit zou het doel van de Qor'aan totaal tegengaan en de authenticiteit volledig verloren doen gaan.

Er staan dus geen “huis-tuin-en-keuken” geneeswijzen in de Qor’aan die iemand als ouderwets zou kunnen omschrijven, noch bevat het iemands advies met betrekking tot gezondheid, welk eten goed is voor iemand, of wat een ziekte kan genezen. Om precies te zijn noemt de Qor’aan maar een soort medische behandeling, en niemand spreekt het tegen. Het zegt dat er een grote geneeskracht in honing zit, en ik denk niet dat iemand die slechts een klein beetje medische kennis heeft dit zal ontkennen!

Als iemand aanneemt dat de Qor’aan een verzinsel is van iemand, dan zou men op zijn minst verwachten dat er enige terugslag is op de persoon die het verzonnen heeft. Sommige encyclopedieën tegenwoordig claimen dat de Qor’aan ontstaan is door hallucinaties waar Mohammed ﷺ last van had. Als deze claims waar zijn, als de Qor’aan dus inderdaad is ontstaan uit dromen en hallucinaties, dan zul je daar zeker bewijs voor vinden in de Qor’aan. Om vast te stellen of de Qor’aan wel of niet “verzonnen” is door Mohammed ﷺ, moet men eerst gaan kijken naar wat er speelde in het leven van Mohammed, zodat men kan zoeken naar dingen die terug zouden kunnen slaan op wat er in het hoofd van hem omging ten tijde van de Openbaring.

Het is algemeen bekend dat Mohammed ﷺ een moeilijk leven had. Al zijn dochters stierven voordat hij stierf behalve een, en hij had een vrouw waar hij erg veel van hield en die erg belangrijk voor hem was, en ook zij stierf in een heel kritiek punt in het leven van Mohammed ﷺ. Zij moet een hele bijzondere vrouw geweest zijn want na de eerste Openbaring rende Mohammed bang naar haar toe. Vandaag de dag zul je vrijwel geen Arabier vinden die jou vertelt dat “hij zo bang was dat hij naar zijn vrouw rende”. Zo zijn Arabieren gewoon niet. Maar Mohammed ﷺ voelde zich genoeg op zijn gemak met Khadija, zijn eerste vrouw, om dat te doen. Dat is wat voor invloedrijke en sterke vrouw zij was. Het was dus een enorme klap toen zij stierf, en hoewel deze voorbeelden slechts enkele van de vele

voorbeelden is die laten zien wat er in dat deel van zijn leven speelde, is het genoeg om u te laten zien wat ik bedoel. Als we dan gaan kijken naar de Qor'aan, vinden we echter niks van deze gebeurtenissen. Men vindt niks over de dood van zijn kinderen, niks over de dood van zijn levenspartner en geliefde vrouw, niks van de angstgevoelens die hij had bij de eerste Openbaringen die hij deelde met zijn vrouw, de Qor'aan noemt niks van dit alles. Toch moeten deze onderwerpen een grote impact gehad hebben, die veel verdriet hebben veroorzaakt. Als de Qor'aan dus verzonnen is, zou men zeker deze en vele andere onderwerpen aantreffen, of zelfs de boventoon zien voeren.

Een wetenschappelijke benadering van de Qor'aan is ook mogelijk want de Qor'aan biedt iets wat andere Schriften en religies in het algemeen niet te bieden hebben. Maar dit is echter wel wat wetenschappers eisen. Vandaag de dag zijn er veel mensen die ideeën hebben over hoe het universum werkt. Deze mensen vindt je overal, maar de wetenschappelijke gemeenschap luistert niet eens naar hen, want sinds de laatste eeuw is er iets nieuws geïntroduceerd. De wetenschap eist een "acid test", oftewel een manier waarop wetenschappers kunnen kijken of jouw theorie klopt of niet.

Zo'n "acid test" is de reden waarom de wetenschappelijke gemeenschap Einstein's theorieën accepteerde aan het begin van de vorige eeuw (begin 1900). Hij kwam met een nieuwe theorie en hij zei "Ik denk dat het Universum zo en zo werkt, en er zijn 3 manieren om te bewijzen of ik het fout heb!". Dus de wetenschappers begonnen zijn theorie te onderwerpen aan de test van de praktijk, en binnen 6 jaar bleek dat alle 3 de testen doorstaan waren. Dit bewees dat zijn theorieën het waard waren om verder te onderzoeken en het vestigde Einstein als een wetenschapper die het waard was om aan te horen. Dit had hij verdiend, alleen omdat hij zei "Dit is mijn idee, als je mijn idee wilt verwerpen probeer dit dan of bekijk dat." Dit is precies wat

de Qor'aan ook doet, "acid tests". Sommigen zijn al wat ouder (Omdat ze al een tijdje geleden zijn bevestigd) maar sommige bestaan vandaag de dag nog. Het komt erop neer dat de Qor'aan zegt "Als dit boek niet is wat het claimt te zijn, dan moet je dit of dat doen om het te bewijzen". Niemand heeft "dit of dat" natuurlijk kunnen doen de afgelopen 1400 jaar, en de Qor'aan wordt dus nog steeds als authentiek beschouwd. Ik raad iedereen aan dat de volgende keer dat je in een discussie raakt met iemand over Islam, en hij zegt dat hij de waarheid heeft en dat jij in dwaling bent, je dan niet antwoord maar begint met; "Is er een manier in jouw religie zodat ik kan bewijzen dat jij het fout hebt?". Ik kan het antwoord je nu al geven. Deze mensen hebben niets. Geen test, geen bewijs, niks. De reden daarvoor is omdat zij alleen maar gewend zijn om te zeggen wat ze geloven, in plaats van de ander een kans te geven om hun ongelijk te bewijzen. Islam doet dit wel. Een perfect voorbeeld van hoe Islam de mensheid een manier geeft om uit te vinden of de Qor'aan van God is of niet, vindt men in Surah (Hoofdstuk) 4. En om eerlijk te zijn, moet ik zeggen dat ik hier voor het eerst best verbaasd over was... Er staat;

"Denken zij niet na over de Qor'aan? Als het niet van Allah afkomstig was dan had men er zeker veel tegenstrijdigheden in gevonden..." (vertaling Soerat an-Nisaa, vers 82)

Dit is een duidelijke uitdaging voor de niet-Moslim. Het nodigt hem letterlijk uit om een fout te vinden. De uitdaging zelf is best lastig moet ik toegeven, maar de uitdaging zelf is in strijd met de menselijke natuur, hoe een mens in elkaar zit. Niemand maakt een examen op school met onderaan het examen de opmerking "Dit examen is perfect, er zitten geen fouten in... Vind er maar een als je denkt dat je dat kunt!" Dat doet iemand gewoon niet, de leraar zou niet slapen tot hij een fout vindt! Toch is dit de manier waarop de Qor'aan mensen benadert. Een ander interessant kenmerk van de Qor'aan is dat het de mens advies geeft

wat betreft de inhoud. De Qor'aan noemt bijvoorbeeld een aantal feiten en zegt dan als het ware "Als je hier meer van wilt weten, en als je twijfelt wat hier staat, dan moet je naar degenen met kennis gaan". Dit is wederom een verassende benadering. Het is niet gebruikelijk dat iemand naar je toe komt zonder kennis van geografie, biologie, astronomie, etc en je vervolgens allerlei dingen hierover vertelt en hem zegt om naar de geleerden te gaan als je eraan twijfelt.

In elke eeuw zijn er wel Moslims geweest die dit advies hebben opgevolgd en daardoor bijzondere ontdekkingen hebben gedaan. Als iemand kijkt naar het werk van de Islamitische wetenschappers van een paar eeuwen geleden, dan zul je vele citaten uit de Qor'aan aantreffen. Deze werken zeggen bijvoorbeeld dat ze inderdaad het gebied hebben onderzocht wat de Qor'aan omschreef, omdat de Qor'aan hen vertelde om daar en daar te kijken. Het noemt bijvoorbeeld de oorsprong van de mens en voegt er min of meer aan toe "onderzoek het!" De lezer weet waar hij naar moet zoeken, en toch is dat iets wat de Moslim van vandaag de dag vaak vergeet – maar niet altijd! Het volgende voorbeeld gaat over een groep mannen in Riyadh, en een paar jaar geleden verzamelden zij alle ayat (verzen) in de Qor'aan die embryologie, oftewel de groei van een kind in zijn moeder, bespreken. Zij gingen naar een geleerde toe en zeiden "Dit is wat we hebben, dit staat in de Qor'aan, klopt het?" Ze pakten dus het advies uit de Qor'aan – "vraag het aan degenen met kennis." Zij kozen een niet-Moslim die lesgeeft op de Universiteit van Toronto. Zijn naam is Keith Moore, en hij is de auteur van het belangrijkste basisboek op het gebied van Embryologie. Hij wordt beschouwd als de grootste embryoloog op deze aardbol. Ze nodigden hem uit en zeiden "Dit is wat de Qor'aan zegt over jouw vakgebied, wat weet jij hierover?" Terwijl hij in Riyadh was gaven ze hem alle hulp die hij nodig had bij het vertalen van deze verzen en ze gaven hem alle medewerking waar hij om vroeg. Toen hij klaar was met zijn onderzoek was hij zo verbaasd dat hij zijn

wereldberoemde boeken veranderde. In de tweede editie van zijn boek "Before We Are Born" had hij wat dingen toegevoegd die er in de eerste editie niet waren door wat hij was tegengekomen in de Qor'aan. Dit is een heel mooi voorbeeld dat de Qor'aan ver zijn tijd vooruit is, en dat degenen die in de Qor'aan geloven dingen weten die anderen nog niet weten.

Ik had het genoeg om Dr. Keith Moore voor een TV presentatie te interviewen, en we hebben dit onderwerp uitgebreid besproken. Hij had dia's en van alles meegenomen. Hij noemde een aantal zaken met betrekking tot de groei van de mens die pas sinds een aantal jaar bekend zijn. Hij noemde de Qor'aanische beschrijving van een embryo in een bepaald stadium als een bloedzuigerachtige prop (het woord 'alaqah wat in de Qor'aan gebruikt wordt is een Arabisch woord wat drie betekenissen heeft; bloedzuiger, klonterige bloedprop, en een object dat zich ergens aanvast klemt – zie Soerat al-'Alaq). Toen hij dit had onderzocht bleek dat dit precies klopte, dus hij voegde dit toe aan zijn boek... "Ik had het nooit zo bekeken" zei hij, en hij ging naar de zoölogie afdeling waar hij een plaatje opvroeg van een bloedzuiger. Toen hij erachter kwam dat dit precies lijkt op een menselijk embryo besloot hij om deze foto's allemaal in zijn boeken te stoppen. Hij schreef ook een heel nieuwe boek over klinische embryologie, en het was nog niet uitgebracht of een discussie stak de kop op. Meerdere grote kranten in Canada hadden grote koppen in hun kranten, en sommige waren best grappig, zoals "VERBAZINGWEKKEND FEIT ONTDEKT IN OUD BOEK!" Het bleek toen wel dat veel mensen niet helemaal snaptten waar het over ging. Eén krant vroeg Dr. Moore zelfs "Denkt u niet dat die Arabieren dit al lang wisten, dat over die embryo, hoe het eruitziet en hoe het groeit? Misschien was er dan wel geen wetenschap, maar wellicht sneden ze hier en daar wat vrouwen open, gewoon lichamen opensnijden en verminken en dan kijken wat erin zit..."

De professor maakte hem echter gelijk duidelijk dat hem (de verslaggever) een cruciaal punt was ontgaan – Alle dia's van de embryo die waren getoond waren foto's die gemaakt waren door middel van een microscoop. Hij voegde hieraan toe dat het niks uitmaakt of je het 1400 eeuwen geleden wilde onderzoeken of niet, het is simpelweg onmogelijk om de embryo ook maar te zien in de genoemde stadia! Je hebt een microscoop nodig om het te zien, en we moeten niet vergeten dat zo'n apparaat slechts iets meer dan 200 jaar bestaat. Dr. Moore is een beetje sarcastisch, maar goed, hij had wel gelijk toen hij zei dat "Misschien sommige mensen in het geheim een microscoop hadden gemaakt en deze onderzoeken hadden gedaan zonder fouten te maken, en dat ze toen deze kennis aan Mohammed leerden en hem overtuigden dat dit in zijn boek moest komen... En dat ze daarna de microscoop weer hebben vernield zonder sporen achter te laten en het voor altijd een geheim te laten blijven. Zou je dat geloven? Dat zou je echt niet moeten doen want het is een belachelijk theorie!" Toen hem werd gevraagd "Dr. Moore, hoe leg jij dan deze ontdekkingen uit die men vindt in de Qor'aan?" Dr. Moore antwoordde met; "Het kan alleen maar door God geopenbaard zijn!"

Alhoewel dit voorbeeld van een mens die informatie uit de Qor'aan onderzoekt een niet-Moslim betreft, is het toch geldig omdat hij een expert is in het onderwerp dat hij onderzoekt. Als een leek had gezegd dat wat de Qor'aan zegt over embryologie klopt, dan was het niet nodig om zijn woord te accepteren. Echter, vanwege de hoge positie, het respect, en de waardering die men voor geleerden heeft, gaat men er vanuit dat wanneer zij iets onderzoeken en gebaseerd daarop een conclusie trekken gebaseerd op dat onderzoek, dat deze conclusie dan geldig is. Een van Professor Moore's collega's, Marshall Johnson, verricht diepgaande studies aan de Universiteit van Toronto.

Hij raakte erg geïnteresseerd in het feit dat de Qor'aan's uitspraak over embryologie zo exact waren, en dus vroeg hij Moslims om alles te verzamelen uit de Qor'aan op het

gebied van zijn specialiteit. Wederom waren mensen erg verbaasd over de ontdekkingen. Aangezien er een groot aantal onderwerpen ter sprake komen in de Qor'aan, zou het ongetwijfeld veel tijd kosten om elk onderwerp uit te diepen. Het is genoeg voor deze discussie om te zeggen dat de Qor'aan erg duidelijke en exacte uitspraken doet over verschillende onderwerpen, terwijl de lezer tegelijkertijd wordt aangespoord om dit uit te diepen en te onderzoeken en op zoek te gaan naar geleerden in deze onderwerpen. En zoals we hebben aangegeven, blijkt de Qor'aan keer op keer weer bevestigd te worden door de feiten en de uitspraken van wetenschappers en geleerden. Zonder twijfel heerst er in de Qor'aan de houding die men nergens anders tegenkomt. Het is interessant om te zien dat wanneer de Qor'aan informatie geeft, het de lezer vaak min of meer zegt: "Je wist dit nog niet." Er is geen enkel geschrift die zo'n claim maakt. Alle andere oude geschriften die mensen vandaag de dag in hun bezit hebben, geven zeker een hoop informatie, maar er is altijd af te leiden waar de informatie vandaan kwam.

In de bijbel bijvoorbeeld, wanneer het de geschiedenis ter sprake brengt, zegt het dat een koning daar en daar geleefd heeft, dat hij in een bepaald gevecht heeft deelgenomen, en een ander persoon had weer een bepaald aantal zonen, etc. Maar altijd blijft er de noodzaak om andere boeken te raadplegen van een bepaalde schrijver als je meer informatie wilt. In een scherp contrast met dit concept staat de Qor'aan, aangezien het de lezer informatie verschaft en vervolgens claimt dat het iets nieuws is. Vanzelfsprekend volgt het advies om de informatie nader te onderzoeken, en de authenticiteit te verifiëren. Het is interessant dat zo'n concept nooit aangevochten werd door de niet-Moslims veertien eeuwen geleden. Voorzeker haatten de Mekkanen de Moslims, en iedere keer hoorde ze deze openbaringen die claimden nieuwe informatie te hebben; maar ze stonden niet op en zeiden zoiets als "Hey, dit is niet nieuw! We weten wel waar dit vandaan komt, we hebben dit op school geleerd."

Zij konden de authenticiteit echter nooit aanvechten omdat het inderdaad nieuw was! In overeenstemming met het Qor'aanisch advies stuurde 'Omar (ook al was de informatie nieuw) een groep mannen om iets uit te zoeken over de Muur van Dhoel-Qarnayn. Voordat de Qor'aan geopenbaard was, wisten de Arabieren helemaal niks van deze muur, maar omdat de Qor'aan het heeft beschreven waren zij in staat om het terug te vinden. De muur bestaat zelfs nu nog, en het bevindt zich in Durbend, een plaats in de Sovjet Unie. We moeten hierbij opmerken dat de Qor'aan heel specifiek is over vele, vele zaken, maar specifiek zijn, of nauwkeurigheid, betekent niet altijd dat een boek geopenbaard is door God. In feite is nauwkeurigheid slechts een criterium van een goddelijke openbaring.

Het telefoonboek bijvoorbeeld, is nauwkeurig, maar dat betekent nog niet dat het geopenbaard is door God. Het ware probleem ligt in het feit dat men bewijs naar voren zal moeten brengen dat de Bron van de Qor'aan kan vaststellen. De nadruk ligt hierbij op de lezer; Men kan niet zomaar de juistheid van de Qor'aan ontkennen zonder enig bewijs. Als men een fout vindt, dan heeft men zeker een bewijs om het ongeldig te verklaren. En dit is precies wat de Qor'aan aanmoedigt, door middel van onderzoek. Er kwam eens een man naar me toe na een lezing die ik gaf in Zuid-Afrika. He was erg kwaad over wat ik zei, en dus claimde hij; "Ik ga naar huis vanavond, en ik ga een fout vinden in de Qor'aan!" Ik antwoordde vanzelfsprekend met "Gefeliciteerd. Dat is het intelligentste wat u gezegd heeft." Dit is zonder twijfel de houding die Moslims moeten aannemen jegens degenen die de authenticiteit van de Qor'aan in twijfel trekken, omdat de Qor'aan zelf een soortgelijke uitdaging stelt aan de mensheid. En onvermijdelijk zal men, na de uitdaging geaccepteerd te hebben en nadat men ontdekt dat wat de Qor'aan zegt klopt, erin geloven omdat ze het nooit hebben kunnen weerleggen. In feite verdient de Qor'aan hun respect omdat zij zelf de authenticiteit zijn nagegaan. Een essentieel punt echter, wat niet vaak genoeg gezegd kan worden

betreffende de juistheid van de Qor'aan is dat wanneer iemand daar geen uitleg voor kan geven, dat dat dan nog niet gelijk betekent dat hij het fenomeen accepteert of de uitleg van iemand anders zou moeten accepteren.

Meer specifiek, kunnen we zeggen dat wanneer iemand iets niet uit kan leggen, dat dat niet betekent dat hij iemand anders' uitleg moet accepteren. Echter, wanneer iemand de uitleg van anderen afwijst, keert de bewijslast weer op hem terug en zal hij zelf weer voor een kloppend antwoord moeten zorgen. Deze theorie is van toepassing op vele concepten in ons leven, maar het is meest passend met de Qor'aanische uitdaging, omdat het een moeilijkheid schept voor degene die zegt "Ik geloof het niet." Zodra men iets afwijst, heeft men de verplichting om zelf voor een uitleg te zorgen wanneer hij denkt dat de antwoorden van anderen niet juist zijn. In een vers, dat vaak verkeerd vertaald wordt, noemt Allah een man die de waarheid aan hem uitgelegd kreeg. Er wordt vermeld dat hij nalatig was jegens zijn verplichtingen, aangezien hij vertrok zonder te verifiëren wat hij gehoord had. Dus, in andere woorden, is iemand schuldig als hij wat hoort zonder het verder te onderzoeken, en kijkt of datgene wat gezegd waar is. Men dient alle informatie die men ontvangt te verwerpen, en hierbij te beslissen of het onzin is wat je weggooit, of dat het waardevolle informatie is, die men moet onthouden zodat men er later voordeel mee kan doen. Je kunt het niet maarzo in je hoofd laten rondgaan, het moet ingedeeld worden in de juiste categorie, en men moet deze informatie voortaan vanuit dit uitgangspunt en met het oog op die categorie benaderen. Als de informatie bijvoorbeeld nog speculatief is, dan moet men gaan nadenken of het dichter bij de waarheid zit of dichter bij onjuistheid. Maar wanneer men alle feiten voorgeschoteld krijgt, dan zal men een duidelijk besluit moeten maken tussen deze twee keuzes. En zelfs als men niet zeker is of alle informatie wel juist was, en als men twijfelt of de feiten die zijn weergegeven wel kloppen, dan zal men dit toch ook moeten verwerken en voor zichzelf moeten toegeven dat men er niet helemaal

zeker over is. Alhoewel dit laatste misschien wat nutteloos lijkt, is dat het helemaal niet; in werkelijkheid werkt het in je voordeel wanneer je later tot een besluit komt, in de zin van dat het je dwingt om de feiten te herkennen, verder te onderzoeken en dan de feiten nog eens te overzien. Omdat je dan meer bekend bent met de informatie, zal dit een persoon dan alerter maken wanneer nieuwe dingen worden ontdekt, en andere informatie wordt gepresenteerd. Het belangrijkste punt is dat men met feiten gaat werken, en dat men ze niet maar zo aan de kant zet uit laksheid en gebrek aan interesse.

De zekerheid over het waarheidsgehalte van de Qor'aan blijkt uit het vertrouwen dat aanwezig is van het begin tot het eind. Dit blinkend vertrouwen komt voort uit een andere benadering: "Uitputting van Alternatieven." In essentie zegt de Qor'aan zoiets als: "Dit boek is een Goddelijke Openbaring: Als je dat niet gelooft, wat is het dan?" In andere woorden wordt de lezer uitgedaagd om met een andere uitleg te komen. Stel je voor: Voor je ligt een boek van papier en inkt. Waar komt het vandaan? Het claimt zelf dat het van God komt, maar als dat niet het geval is, wat is het dan? Het interessante hieraan is dat niemand een kloppende uitleg kan geven. In feite zijn alle alternatieven volledig uitgeput. Afgeleid uit de stellingen van de niet-Moslams kan men hun antwoorden samenvatten onder twee manieren van denken, en een van die twee moet het dan zijn. Aan de ene kant bestaat er een grote groep mensen die de Qor'aan honderden jaren hebben onderzocht, en zij claimen het volgende: "Een ding weten we zeker, die man, Mohammed, dacht dat hij een Profeet was. Hij was gek!" Zij zijn ervan overtuigd dat Mohammed op de een of andere manier in de war was. Aan de andere kant, is er een andere groep die min of meer zegt: "Vanwege het bewijs dat we hebben, weten we een ding zeker, namelijk dat die man, Mohammed, een leugenaar was!" Ironisch genoeg lijken deze twee groepen elkaar altijd tegenspreken. In feite zijn er zelfs publicaties over de Islam die allebei de theorieën verdedigen! Ze beginnen dan met uit te leggen dat

Mohammed ګېک was, dat hij dacht dat hij een Profeet was, en na een tijdje openen ze een nieuwe tactiek, waarmee ze beweren dat hij een leugenaar was. Het lijkt niet tot hen door te dringen dat het niet allebei kan!

Voorbeeldje: Wanneer iemand niet helemaal 100% is, en hij helemaal overtuigd is dat hij een Profeet is, dan gaat hij 's avonds laat niet zitten denken over hoe hij de mensen morgen weer eens kan bedriegen zodat ze denken dat hij een Profeet is. Hij gelooft **echt** dat hij een Profeet is, en hij vertrouwt erop dat de antwoorden wel tot hem zullen komen door middel van Openbaring. In feite kwam een aanzienlijk deel van de Qor'aan als een antwoord op vragen. Iemand vroeg Mohammed ګېک dan iets, en daarop volgde dan een Openbaring met het antwoord. Zonder twijfel, als men gek is en gelooft dat een Engel woorden in zijn oor stopt dan zal hij daarop vertrouwen wanneer iemand hem een vraag stelt. Omdat hij dus zwakzinnig of gek is, denkt hij dat echt. Hij gaat echt niet zeggen: "wacht even!" om dan vervolgens naar zijn vrienden te gaan rennen om om het antwoord te vragen. Dit type gedrag namelijk, is kenmerkend voor iemand die niet overtuigd is dat hij een Profeet is. Wat de niet-Moslams die dit beweren dus weigeren te accepteren is dat je ze niet alle twee kan hebben. Je bent gek, of je bent een leugenaar. Hij kan een van die twee zijn, of geen van beiden, maar hij kan ze zeker weten niet allebei tegelijk zijn! De nadruk ligt hierbij op het feit dat dit zonder enige twijfel karakteristiek zijn die elkaar uitsluiten.

Het volgende vereenvoudigde scenario is een goed voorbeeld van de cirkel waarin sommige niet-Moslams maar rond en rond in gaan. Als je een van die mensen vraagt; "Wat is de oorsprong van de Qor'aan?" zegt hij je dat het het product is van een gek. Dan vraag je hem: "Als het uit zijn hoofd komt, hoe kwam hij dan aan de informatie die men vindt in de Qor'aan? Want zeker noemt de Qor'aan een groot aantal dingen waarmee de Arabieren helemaal niet bekend waren." Dus, om dat feit wat je hem geeft te

verklaren, verandert hij snel van tactiek en zegt hij, "Nou, misschien was hij niet gek. Wellicht bracht een buitenlander hem die informatie, en loog hij daarover en zei tegen de mensen dat hij een Profeet was." Op dit moment moet je hem vragen: "Als Mohammed een leugenaar was, waar haalde hij dan zijn vertrouwen vandaan? Waarom gedroeg hij zich ten allen tijde alsof hij werkelijk dacht dat hij een Profeet was?" Uiteindelijk, helemaal teruggedrongen in een hoek met geen enkele uitweg, haalt hij snel uit als een kat met het eerste antwoord dat in zijn hoofd opkomt. Totaal vergeten dat hij die mogelijkheid al had geprobeerd, zegt hij, "Nou, misschien was hij geen leugenaar. Hij was gewoon gek en dacht echt dat hij een Profeet was." En dus begint hij weer overnieuw aan zijn cirkel.

Zoals we al eerder genoemd hadden, is er veel informatie in de Qor'aan waarvan de bron niemand anders dan Allah kan zijn. Wie vertelde Mohammed bijvoorbeeld over de muur van Dhoel-Qarnayn, een plek die vele honderden kilometers naar het Noorden ligt? Wie heeft hem over embryologie geleerd? Wanneer mensen feiten zoals deze verzamelen, en ze niet willen toekennen aan een Goddelijke Bron, dan zoeken ze automatisch toevlucht in de claim dat mensen deze informatie naar Mohammed gebracht hadden en dat hij dit dan gebruikte om tegen de mensen te liegen en om ze te bedriegen. Echter, aangezien deze theorie ervan uitgaat dat hij loog, kan hij simpel weerlegd worden door een vraag: "Als Mohammed een leugenaar was, waar haalde hij dan zijn blinkende vertrouwen vandaan? Waarom vertelde hij mensen dingen recht in hun gezicht die andere mensen nooit gezegd hadden kunnen?" Zo'n groot vertrouwen als hij had hangt volledig af van hoe overtuigd iemand is dat hij werkelijk een Openbaring ontvangt. Om dit te verduidelijken zullen we het verhaal van de oom van de Profeet vertellen, genaamd Abou Lahab. Deze man haatte Islam zo erg dat hij de Profeet volgde zodat hij een fout kon ontdekken. Als Abou Lahab de Profeet zag spreken met een vreemdeling, wachtte hij tot ze klaar waren, en ging dan naar de vreemdeling toe, vragend: "Wat zij hij tegen jou?"

Zeij hij 'zwart'? Nou, het is 'wit'. Zeij hij 'ochtend'? Nou, het is 'nacht'." Hij zeij altijd trouw precies het tegenovergestelde van wat hij Mohammed ﷺ en de Moslims hoorde zeggen. Echter, ongeveer tien jaar voor de dood van Abou Lahab, werd er een kleine *Soerah* (hoofdstuk) over hem geopenbaard. Hierin stond heel uitdrukkelijk dat hij naar het Vuur (de Hel) ging. Met andere woorden, het was een bevestiging dat hij nooit Moslim zou worden en daarom voor altijd bestraft zou worden. Tien jaar lang had Abou Lahab de kans om te zeggen "Ik hoorde dat er aan Mohammed geopenbaard was dat ik nooit zal veranderen – dat ik nooit Moslim zal worden en daardoor het Vuur in zal gaan. Nou, ik wil Moslim worden... Wat zeg je me daarvan? Wat denk je nu van je goddelijke openbaring?" Maar hij heeft dit nooit gedaan. Het was echter precies het gedrag wat je van hem zou verwachten, omdat de Islam altijd tegensprak. In essentie zeij Mohammed ﷺ: "Je haat me, en je wil hier een eind aan maken. Hier, zeg deze woorden en ik ben verslagen. Kom op, zeg ze!" Maar Abou Lahab sprak ze nooit uit. Tien jaar! En in al die tijd accepteerde hij de Islam nooit, noch sympathiseerde hij met de Moslims en de Islamitische doelstellingen. Hoe kan Mohammed ﷺ ooit **zeker** geweten hebben dat Abou Lahab deze Qor'aanische openbaring zou vervullen als hij (Mohammed ﷺ) geen Boodschapper van Allah was? Hoe kan hij ooit zo zeker van zichzelf geweest zijn dat hij iemand 10 jaar zou geven om zijn claim tot Profeetschap te ontcrachten? Het enige antwoord is dat hij Allah's Boodschapper was; want om zo'n zeer risicovolle uitdaging te stellen, moet men 100% overtuigd zijn dat hij inderdaad beschikt over een Goddelijke Openbaring.

Een ander voorbeeld van het vertrouwen dat Mohammed ﷺ had in zijn eigen Profeetschap en dus ook de Goddelijke bescherming die hij ontving, en zijn Boodschap, blijkt uit het voorval waarin hij Mekka verliet en zich schuil hield in een grot samen met Abou Bakr tijdens de Hijrah (emigratie) naar Medina. De twee zagen duidelijk een groep mensen aankomen die erop uit was om hen te doden, en Abou Bakr

was bang. Ongetwijfeld, indien Mohammed een leugenaar was, een bedrieger die mensen wilde laten geloven dat hij een Profeet was, dan zou je verwachten dat hij tegen zijn vriend zei: "Hey Abou Bakr, kijk even of er een andere uitweg is in deze grot" of zoiets als "Buk en verberg je in die hoek en wees stil" Echter, uit wat hij tegen Abou Bakr zei bleek zijn ware vertrouwen. Hij zij tegen hem zoveel als: "Wees rustig, Allah is met ons, en Allah zal ons redden!"

Als iemand weet dat hij de mensen bedriegt, waar haalt hij dan deze houding vandaan? In feite is zo'n geestesgesteldheid helemaal niet karakteristiek voor een leugenaar of een bedrieger. Zoals we al zeiden draaien sommige niet-Moslims aan de hand van hun wisseltactiek dus maar rond in het zelfde cirkeltje, op zoek naar een uitweg – een manier om de uitspraken in de Qor'aan te verklaren zonder ze aan de juiste Bron toe te wijzen. Op maandag, Woensdag en Vrijdag zullen ze je vertellen dat hij loog, en Dinsdag, Donderdag en Zaterdag zeggen ze je dat hij gek was. Wat ze weigeren te accepteren is dat ze het niet allebei kunnen hebben; echter, ze hebben allebei de excuusjes nodig om de informatie in de Qor'aan uit te leggen.

Ongeveer zeven jaar geleden kwam er een dominee bij mij op bezoek. In de kamer waarin we zaten lag er een Qor'aan op tafel, met de titel aan de onderkant zodat hij niet wist wel boek het was. Midden in onze discussie wees ik naar de Qor'aan en ik zei: "Ik heb vertrouwen in dat Boek." Hij keek naar de Qor'aan en hij antwoordde, "Nou, ik kan je nu alvast zeggen, dat als dat boek niet de Bijbel is dan is het geschreven door een man!" Ik antwoordde hem: "Laat me je het een en ander vertellen over de inhoud van dat Boek." En in ongeveer 3 tot 4 minuten vertelde ik hem een aantal dingen die in de Qor'aan staan. Na deze 3 of 4 minuten veranderde hij zijn tactiek en zei hij: "Je hebt helemaal gelijk! Een man heeft dit niet geschreven, maar de Duivel!" Voorzeker, als iemand met zo'n houding moet leven heeft

hij het niet getroffen, voor meer dan een reden. Om er maar een te noemen: het is een erg snel en goedkoop excuus. Het is een onmiddellijke uitweg uit een ongemakkelijke situatie. In feite noemt de Bijbel een soortgelijke situatie waarin enkele Joden getuige waren van Jezus die een dode man weer tot leven wekte (met het verlov van Allah). De man was al vier dagen dood, en toen Jezus aankwam zei hij simpelweg "Sta op!" en de man krabbelde omhoog en liep weg. Toen ze dit zagen, zeiden enkele van de aanwezige Joden: "Dit is de Duivel! De Duivel hielp hem!" U moet weten, dat dit verhaal vele malen herhaald wordt in kerken over de hele wereld, en de tranen biggelen over de wangen van de luisteraars. Je hoort dingen als "Oh, als ik daar aanwezig was zou ik niet zo dom zijn als de Joden!" Maar ironisch genoeg doen deze Joden precies hetzelfde als de Joden deden als je ze in slechts 3 minuten een schets geeft van ook maar een klein deel van de Qor'aan. Het enige wat je dan hoort is: "O, de Duivel heeft het gedaan. De Duivel heeft dit boek geschreven." Omdat ze echt geen andere uitweg hebben, en geen voor hen aanvaardbaar antwoord kunnen geven, zoeken ze hun toevlucht in het snelste en goedkoopste excuus dat er op de markt is. Een ander voorbeeld van het gebruik van deze zwakke stelling vinden we in de uitleg van de Mekkanen van de Islamitische Boodschap. Zij zeiden, "De duivels brengen Mohammed die Qor'aan!" Maar net als met elke andere stelling die de mens maakt, heeft de Qor'aan ook hier een antwoord op. In feite zijn er in de Qor'aan vele argumenten aanwezig tegen deze claim. In de 26^e Soerah (hoofdstuk) bevestigt Allah dit duidelijk:

"De duivelen hebben (de Koran) niet nedergebracht, noch is het passend voor hen, noch zijn zij in staat, dat te doen. Voorzeker het horen (hiervan) is hun ontnomen" (vertaling Soerat as-Sjoaraa, verzen 210-212).

En op een andere plek geeft Allah de Verhevene ons de volgende instructie:

“En wanneer jij de Koran voordraagt, zoekt dan uw toevlucht tot Allah tegen Satan de verworpene.” (vertaling Soerat an-Nahl, vers 98).

Is dit hoe Satan te werk gaat? Hij zegt: “Voordat je mijn boek leest moet je God vragen om je van mij te redden”? Deze claim is erg gammel zoals u zelf zult begrijpen. Een man kan dit inderdaad wel schrijven, maar zou Satan dat doen? Vele mensen geven dus duidelijk aan dat ze niet tot 1 conclusie kunnen komen omtrent dit onderwerp. Aan de ene kant zeggen ze (zoals in het geval van Jezus en de Joden) dat Satan dat niet zou kunnen doen, en zelfs als hij het zou kunnen dan zou God het niet toelaten; maar aan de andere kant geloven velen ook dat Satan maar net onderdoet voor God (omdat hij de Qor’aan geschreven zou hebben). In essentie zeggen ze dat Satan net zo’n beetje kan wat God ook kan. Als gevolg kijken ze naar de Qor’aan, en hoe verbaasd ze op dat moment ook zijn, zeggen ze toch: “De Duivel heeft dit gedaan!” Alle lof zij Allah, Moslims kennen deze houding niet. Satan is niet compleet machteloos, hij heeft ongetwijfeld enkele mogelijkheden, maar zij zijn verreweg ondergeschikt aan die van Allah, en ze bestaan slechts bij Zijn verlof. Een Moslim is geen Moslim tenzij hij dat gelooft. Iets waar zowel Moslims als niet-Moslims het over eens zijn is het feit dat Satan ook fouten maakt, en men kan verwachten dat hij zichzelf hier en daar tegensprekt als hij een boek zou schrijven. De Qor’aan stelt dan ook terecht:

“Denken zij niet na over de Qor’aan? Als het niet van Allah afkomstig was dan had men er zeker veel tegenstrijdigheden in gevonden...” (vertaling Soerat an-Nisaa, vers 82).

In samenhang met andere excusen die worden gebruikt door sommige niet-Moslims in zinloze pogingen om onverklaarbare verzen in de Qor'aan toe te kennen aan een ander dan Allah, is er een poging die vaak gebruikt wordt die lijkt op een combinatie van de theorieën dat Mohammed gek en een leugenaar was. Deze mensen claimen dat Mohammed zwakzinnig was, en als een gevolg daarvan tegen mensen loog en zijn eigen leugens geloofde. In de psychologie noemt men deze afwijking mythomania. Het betekent simpelweg dat iemand liegt en dan zijn eigen leugens geloof. Niet-Moslims claimen dat Mohammed hieraan leed. Het probleem hiermee is dat degene die hieraan leidt niet overweg kan met feiten, maar de gehele Qor'aan is gebaseerd op feiten. Alles wat erin vermeld staat kan nagezocht en onderzocht worden, en de waarheid ervan kan aangetoond worden. Aangezien feiten zo'n probleem vormen voor een mythomaniak, ligt de genezing ook in de herhaaldelijke confrontatie met feiten. Als iemand die aan deze ziekte lijdt en zegt: "Ik ben de koning van Engeland", dan zegt de psycholoog niet tegen hem: "Nee, dat bent je niet, je bent gek man!". Dat doe je gewoon niet. In plaats daarvan confronteert hij hem met feiten, dan zegt hij bijvoorbeeld: "Ok, je zegt dat je de koning van Engeland bent. Zeg me dan maar even, waar is de koningin vandaag? En waar is de minister president? En de bewakers, waar hangen die uit?" De man heeft nu natuurlijk de grootste problemen met deze vragen, dus hij probeert excuusjes te verzinnen... "Eh, de koningin... ze moest naar haar moeder toe... en de minister president... die is doodgegaan." Uiteindelijk genezen de patiënten, omdat ze niet met de feiten kunnen omgaan. Als de psycholoog hem telkens opnieuw confronteert met genoeg feiten, dan ziet hij uiteindelijk de realiteit in en zegt de patiënt: "Tja, ik denk dat ik toch niet de koning van Engeland ben." De Qor'aan benadert elke lezer op ongeveer dezelfde manier als de psycholoog die de mythomaniak behandelt. Er is een vers in de Qor'aan dat stelt:

"O mensheid! Er is van uw Heer een vermaning tot u gekomen en genezing voor wat in de harten is en een leiding en barmhartigheid jegens de gelovigen." (vertaling Soerat Yoenoës, vers 57).

Op het eerste gezicht lijkt dit misschien vaag, maar als men het bekijkt in het licht van het voorgaande voorbeeld zal het duidelijk worden. Men wordt genezen van illusie en misleiding door het lezen van de Qor'aan. In essentie is het een vorm van therapie. Het geneest letterlijk gedesillusioneerde mensen door ze te confronteren met feiten. Een sterk aanwezige houding die men vindt door de hele Qor'aan is er een die min of meer stelt: "O mensheid, u claimt dit en dit over deze zaak; maar hoe zit het met dit en dat? Hoe kun je dat stellen terwijl je weet dat..." etc. Het dwingt iemand om relevante informatie te overwegen, en op deze manier wordt men genezen van de illusie dat de feiten die Allah voorlegt aan de mensheid aan de kant geschoven kunnen worden met gammele theorieën en smoesjes. Het is precies deze aanpak (mensen confronteren met feiten) die de aandacht trok van vele niet-Moslims. Er bestaat zelfs een zeer interessante uitspraak aangaande dit onderwerp in de Nieuwe Katholieke Encyclopedie (New Catholic Encyclopedia).

In een artikel over de Islam, zegt de katholieke kerk het volgende: "Door de eeuwen heen zijn er verscheidene theorieën gesuggereerd over de bron van de Qor'aan. Vandaag de dag bestaat er niemand die bij zijn volle verstand is die een van deze theorieën accepteert."!! Hier ziet men de eeuwenoude Katholieke kerk, die alle zinloze pogingen ontkent om de bron van de Qor'aan te verklaren, (zonder het aan de Schepper toe te kennen). De Qor'aan vormt ongetwijfeld een probleem voor de Katholieke kerk. Het stelt zelf dat het een Openbaring is, en dus bestuderen ze het. Natuurlijk zouden ze het geweldig vinden als ze bewijs tegen deze claim van openbaring zouden vinden, maar dat is nooit gebeurd. Ze kunnen geen kloppende uitleg geven. Maar ze zijn tenminste eerlijk in hun onderzoek en ze accepteren niet maarzo de eerste de beste

ongefundeerde uitleg die ze tegenkomen. De Kerk stelt dat in deze veertiende eeuw nog geen goede verklaring gevonden is, maar ze erkennen wel dat het geen onderwerp betreft wat je maar zo even aan de kant kan zetten. En zeker, deze eerlijkheid heeft lang niet iedereen! Sommigen zeggen "Oh, de Qor'aan komt hier vandaan, of de Qor'aan komt daar vandaan..." En ze onderzoeken vaak niet eens de geloofwaardigheid van hun eigen stellingen. Het is overbodig om te vermelden dat de uitspraak van de Katholieke Kerk de normale Christen in nogal een lastig parket achterlaat. Het kan goed zijn dat hij namelijk zo zijn eigen ideeën heeft over de bron van de Qor'aan, maar als een lid van de Kerk kan hij niet zomaar alleen zijn eigen theorie aanhangen. Zo'n handeling zou indruisen tegen de gehoorzaamheid, het bondgenootschap en de trouw die de Kerk van hem eist. Zijn lidmaatschap vereist van hem dat hij de uitspraken van de Kerk zonder twijfels accepteert. In essentie, als de Katholieke kerk zegt: "Luister niet naar ongegronde stellingen over de Qor'aan", wat valt er dan te zeggen van het Islamitische uitgangspunt? Zelfs niet-Moslims geven toe dat de Qor'aan *iets* heeft – iets dat vraagt om bevestiging – maar waarom zijn mensen dan zo koppig, defensief, en soms zelfs vijandig wanneer Moslims dezelfde soort theorie opperen? Dit is zeker iets om eens dieper over na te denken, iets om over te reflecteren voor de mensen met verstand!

Pas geleden gaf ene Hans, een vooraanstaande intellectueel van de Katholieke kerk, zijn mening na zijn studie van de Qor'aan. Het betreft hier een zeer gerespecteerde man binnen de Katholieke kerk, en na een nauwgezette studie heeft hij de resultaten bekend gemaakt met als conclusie: "God heeft gesproken door de man Mohammed." Dit is wederom een conclusie afkomstig uit niet-Moslim kringen, sterker nog, een vooraanstaande intellectueel van de Katholieke kerk! Ik denk niet dat de Paus instemt met deze man, maar desalniettemin is de mening van zo'n gewaardeerd publiek figuur toch wel versterkend voor de Islamitische standpunten. Hij dient bemoedigd te worden

vanwege het feit dat hij de feiten onder ogen heeft durven zien en geconcludeerd heeft dat de Qor'aan niet iets is wat je maar zo kan negeren. Zoals we hebben gezien in de voorgaande woorden zijn alle alternatieven geprobeerd en uitgeput, en dus is de kans op het vinden van een nieuwe theorie die de Qor'aan zal kunnen ondermijnen onbestaand. Immers, als het boek geen openbaring is, dan is het bedrog; en als het bedrog is, dan moet men zich afvragen "Wat is de oorsprong? En op welke punten bedriegt het ons?" De juiste antwoorden op deze vragen geven duidelijkheid over de authenticiteit en juistheid van de Qor'aan, en ze leggen het zwijgen op aan de koppige, ongefundeerde stellingen van ongelovigen. Als mensen er op staan dat de Qor'aan bedrog is, dan zullen ze bewijzen moeten geven om deze claim hard te maken. De bewijslast ligt in dit geval bij hen, niet bij ons. Men dient nooit een theorie aan te kaarten zonder daarvoor de onderbouwing te geven, namelijk feiten. Ik zeg hen dus: "Laat me een vorm van bedrog zien! Laat me zien waar de Qor'aan mij bedriegt, en zoniet, zeg dan niet dat dit bedrog is!" Een interessant kenmerk van de Qor'aan is de manier waarop het omgaat met bepaalde situaties die zich niet alleen vandaag de dag voordoen, maar ook honderden jaren geleden al bestonden. In essentie is de Qor'aan geen oud probleem: Het is nog steeds een probleem, elke dag – voor niet-Moslams welteverstaan! Elke dag, elke week, en elk jaar brengt het meer en meer bewijs dat de Qor'aan een kracht is die niet gedempt kan worden – de authenticiteit ervan niet meer in twijfel getrokken zou moeten worden! Een voorbeeld hiervan is het volgende vers in de Qor'aan:

"Hebben de ongelovigen niet ingezien dat de hemel en de aarde gesloten waren en dat Wij ze dan hebben geopend? En al hetgeen leeft, hebben Wij uit water gemaakt. Willen zij dan toch niet geloven?" (vertaling Soerat al-Anbiyaa, vers 30).

Ironisch maar waar – deze informatie is precies waar de Nobelprijs in 1973 voor uitgereikt werd – aan een paar ongelovigen. De Qor’aan openbaart de oorsprong van het Universum, hoe het begon in een punt, en de mensheid blijft deze informatie maar bevestigen, tot op de dag van vandaag. Daarnaast is zoets als het feit dat al het leven ontstaan is uit water moeilijk om mensen (zeker in de woestijn) van te overtuigen 1400 jaar geleden. Stel, je staat 1400 jaar terug in de woestijn, en je zegt iemand “Alles wat je hier ziet (wijzend naar jezelf) bestaat voornamelijk uit water” – niemand zou je geloven. En terecht, aangezien er nog geen enkel bewijs van was voordat de microscoop werd uitgevonden. Het wachten was op de ontdekking dat cytoplasma, de bouwsteen van de cel, voor 80% uit water bestaat. Desalniettemin kwam het bewijs uiteindelijk toch (via de Qor’aan) en ook op dit moment doorstond de Qor’aan de test van de tijd. Terugblikkend op de “acid test’s” waar we het eerder over hadden, is het interessant om op te merken dat deze betrekking hebben op zowel het heden als het verleden. Sommigen van deze kan men gebruiken om de Almacht van Allah te illustreren, en Zijn Alwetendheid, terwijl anderen als uitdagingen staan tot op de dag van vandaag. Een voorbeeld van de eerstgenoemde is het voorbeeld van Abou Lahab. Het toont duidelijk aan dat Allah, de Kenner van het Onwaarneembare, wist dat Abou Lahab zijn houding nooit zou veranderen of de Islam zou accepteren. Dus gaf Allah aan dat hij voor altijd bestraft zou worden met het Vuur. Zo’n hoofdstuk is zowel een bewijs van Allah’s goddelijke wijsheid, en tevens een waarschuwing voor degenen zoals Abou Lahab.

Een voorbeeld van het laatste genoemde voorbeeld van de “acid test” in de Qor’aan is een vers dat de relatie tussen Joden en Moslims bespreekt. Het vers is voorzichtig en beperkt zich niet tot een individueel van een gemeenschap, maar benadert de twee gemeenschappen als gehele entiteiten. In feite stelt de Qor’aan dat de banden die Christenen en Moslims onderhouden altijd sterker zullen zijn dan die van Moslims en Joden. De implicaties van zo’n

stelling kunnen alleen waargenomen worden na genuanceerde overweging van de betekenis van zo'n vers. Het is bekend dat veel Christenen en Joden bekeerd zijn tot de Islam, maar als een entiteit, een geheel, kan de Joodse gemeenschap gezien worden als zijnde vijandig jegens de Islam. Daarbij komt het feit dat slechts weinigen de uitdaging hierin omvatten. Dit is namelijk een makkelijke kans voor de Joden om te bewijzen dat de Qor'aan fout zit – dat het geen goddelijke openbaring is. Het enige wat ze hoeven te doen is zich te organiseren, de Moslims een aantal jaren goed te behandelen en dan te zeggen: "Kijk nou maar eens wat je boek zegt over wie je beste vrienden in de wereld zijn – wij of de Christenen? Kijk naar wat we voor jullie hebben gedaan!" Dat is in feite alles wat ze hoeven te doen om het tegendeel van de Qor'aan te bewijzen, maar ze hebben deze kans nooit gegrepen, 1400 jaar lang! Maar zoals altijd blijft de aanbidding staan...

Alle voorbeelden die we tot nu toe gegeven hebben betreffende de verschillende invalshoeken waarmee men de Qor'aan kan benaderen zijn zonder enige twijfel subjectief. Er bestaan echter ook nog andere invalshoeken, die puur objectief is volgens bijvoorbeeld de wetten van de wiskunde. Het wordt heel duidelijk hoe authentiek de Qor'aan is wanneer men een "lijst van goede gissingen" samenstelt. Wiskundig gezien kan men zaken verklaren door de kans op een bepaald gebeurtenis te berekenen, en om dingen te voorspellen. Als bijvoorbeeld iemand twee keuzes heeft, waarbij er een juist en een onjuist is, en hij sluit zijn ogen en maakt een keus, dan zal hij de helft van alle keren het juiste antwoord hebben (dat wil zeggen, 1 uit 2). In feite is zijn kans 1 op 2, want hij kan de foute kiezen of de goede. Wanneer een persoon twee van deze situaties heeft (dus dat hij of fout of goed kan zitten in de eerste situatie, en dat hij of fout of goed kan zitten in de tweede), en zijn ogen sluit en kiest, dan zijn zijn kansen 1 op 4, omdat er nu 3 manieren zijn om een fout te maken en maar een goede. Ter verduidelijking: hij kan de eerste fout hebben en de tweede goed; OF de eerste goed en de

tweede fout, of de eerste fout en de tweede fout, OF de eerste goed en de tweede goed. Het is overduidelijk dat de enige juiste optie de laatste is, waar hij op beide punten goed gokt. De kans dat hij het helemaal correct gokt is dus kleiner geworden, omdat het aantal situaties waarin hij goed moet gokken is gestegen. De wiskundige formule voor deze kansberekening is $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$ oftewel $\frac{1}{4}$, 1 op de 4.

Als we dit voorbeeld verder volgen, dan zien we dat als een persoon 3 situaties heeft om blind uit te kiezen, dan zal hij slechts 1 van de 8 keer alles goed hebben ($\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$). Dankzij het ontstaan van de derde situatie zijn zijn kansen nu gedaald naar 1 op 8. Het punt hier is dat hoe hoger het aantal situaties is, des te kleiner de kans wordt dat alles goed wordt gegokt.

We keren terug en we passen dit voorbeeld toe op de Qor'aan. Als men een lijst maakt van alle onderwerpen in de Qor'aan waarover iets juist is gezegd, dan wordt het al snel duidelijk dat het hier niet om zomaar goede gissingen gaat. De onderwerpen die besproken worden in de Qor'aan zijn er veel, en dus zijn de kansen dat iemand er maarzo iets over zegt, en dat het nog klopt ook, praktisch gelijk aan nul. Als er een miljoen manieren zijn waarop de Qor'aan een fout zou kunnen maken, terwijl het toch iedere keer juist is, dan wordt het wiskundig gezien onmogelijk dat het om toeval of een goede gissing gaat. De volgende drie voorbeelden illustreren hoe de Qor'aan de verwachtingen en kansberekeningen van niet-Moslams overtreft.

In het zestiende hoofdstuk van de Qor'aan wordt er vermeld dat de vrouwelijke bij het thuisfront verlaat om voedsel te zoeken. In dit geval kan iemand gokken door te zeggen: "Die bij die je de hele tijd rond ziet vliegen – het kan een mannetje of een vrouwtje zijn. Ik gok dat het een vrouwtje is." Hier heeft men dus een kans van 1 op 2 dat hij het juist heeft. Nou is het geval dat de Qor'aan het hier goed heeft. Maar het was ook het geval dat in de tijd dat de Qor'aan werd geopenbaard dit niet de opvatting was van de

mensen. Kan jij het verschil zijn tussen een mannelijke en een vrouwelijke bij? Je hebt daar een specialist voor nodig, maar er is ontdekt dat een mannetjes-bij nooit het thuisfront verlaat om voedsel te zoeken. Echter, zelfs nog in de tijd van Shakespeare, zag men in zijn stuk "Henry the Fourth" enkele personen een dialoog voeren over bijen, waarbij ze het hebben over soldaten en een bijenkoning. Dit is wat de mensen dachten, zelfs nog in de tijd van Shakespeare – dat de bijen die je rond ziet vliegen mannetjes zijn, en dat ze onder leiding staan van een bijenkoning. Niks is minder waar! Het is namelijk zo dat het vrouwtjes zijn, en ze staan onder leiding van een koningin. Het vergde echter de wetenschappelijke onderzoeken van vandaag de dag om te ontdekken dat dit het geval is.

Weer even terugkerend naar onze "lijst van goede gissingen", en we kunnen hier noteren dat op het onderwerp van de bijen, de Qor'aan 50% kans had om het goed te hebben – de kans was 1 op 2.

Naast het voorbeeld van de bijen, bespreekt de Qor'aan ook e beweging van de zon, en zelfs de manier waarop het zich door de ruimte beweegt. Ook hier weer kun je een beetje gaan filosoferen en gaan zitten gokken hierover. Je kan hierbij vele dingen bedenken, waardoor de kansen hoog oplopen dat je fout zit, maar laten we voor de discussie aannemen dat men twee keuzes heeft wanneer men zegt dat de zon beweegt: Je kan zeggen dat het door de ruimte beweegt zonder kracht van zichzelf, zoals wanneer je een steen door de lucht gooit, of dat het beweegt op eigen kracht. De Qor'aan stelt de tweede keuze, en het gebruikt voor de beschrijving van dit fenomeen het woord "*sabaha*". Om dit woord goed te begrijpen zullen we het volgende voorbeeld geven; als iemand in het water is, en je past het werkwoord *sabaha* op hem toe, dan betekent dat dat hij zwemt, in tegenstelling tot bijvoorbeeld een aandrijving zoals een klein onderzeeërtje. Als men dit woord vervolgens toepast op de zon, dan betekent het niet dat de zon zomaar ongecontroleerd beweegt, maar dat de zon om haar eigen

as draait terwijl het beweegt. Dit is dus precies wat de Qor'aan bevestigd, maar is het iets wat je maar zo ontdekt? Kan een normale persoon zomaar zelf uitvinden dat de zon om haar eigen as draait? Slechts in dit moderne tijdperk raakte de middelen beschikbaar om de zon te bekijken zonder verblind te raken. En door middel van dit proces werd ontdekt dat er 3 zwarte vlekken op de zon zitten die elke 25 dagen bewegen. Deze beweging die we waarnemen komt voort uit de rotatie van de zon om haar eigen as, en het bewijst onweerlegbaar dat, net zoals de Qor'aan 1400 jaar geleden stelde, de zon inderdaad draait terwijl het voortbeweegt in de ruimte.

En weer terugkerend naar ons lijstje met de goede gissingen zien we dat de kans op het goed gokken op beide onderwerpen – het geslacht van de bijen en de beweging van de zon – een op 4 zijn!

Aangezien men 1400 jaar geleden niks wist van tijdzones, is de opmerking van de Qor'aan hierover des te verrassender! Het concept dat het ene gezin aan het ontbijten is met zonsopgang, terwijl een ander gezin geniet van de frisse nacht is zeker iets wonderbaarlijks, zelfs in deze tijd van wetenschap en ontwikkeling. 1400 jaar geleden kon een persoon niet meer dan zo'n 50 kilometer per dag reizen, en dus zou hij er maanden over doen om bijvoorbeeld van India naar Marokko te reizen. En zeer waarschijnlijk, als hij aan het dineren is in Marokko, dacht deze man: "Thuis in India zitten ze nu ook aan het avondeten." Dit is omdat hij zich niet realiseert dat, tijdens zijn reis, hij tijdzones overbrugt heeft. Echter, omdat de Qor'aan de woorden van Allah, de Alwetende, zijn erkent de Qor'aan zo'n fenomeen. In een boeiend vers hierover wordt gesteld dat wanneer het einde der tijden aanbreekt, en de Dag des Oordeels zich voordoet, zal dit alles in een moment gebeuren; en op dit ene moment zal het sommige mensen overdag verassen, en anderen 's nachts. Dit illustreert duidelijk de wijsheid van Allah en Zijn kennis van de tijdzones, zelfs al was het in die tijd nog onbekend dat ze bestonden. Dit is zeker geen

fenomeen dat je met je ogen kan zien of wat overduidelijk aanwezig is, of wat men weet uit ervaring. In feite dient alleen dit al als bewijs voor de juistheid van de Qor'aan.

Om nog een keer op het onderwerp van "goed gokken" terug te keren, zijn de kansen van het driemaal achter elkaar goed gokken – het geslacht van bijen, de beweging van de zon, en het bestaan van tijdzones – minstens 1 op de 8 (Minstens, aangezien bijvoorbeeld de volmaakte beschrijving van de beweging van de zon zoveel kennis vereist dat het goed gokken hierover veel hoger oploopt dan "of wel, of niet"...).

Je kunt dit voorbeeld heel ver door en doortrekken, met steeds langere lijsten van zogenaamde "goede gissingen"; en iedere keer zou de kans kleiner en kleiner worden. Maar wat niemand kan ontkennen is het volgende: de kans dat Mohammed ﷺ, een analfabeet, goed gokte op duizenden en duizenden onderwerpen (verspreid over de hele Qor'aan en de Soennah) zonder ooit een fout te maken, is zo immens klein, dat elke theorie die hem als auteur aanwijst onmiddellijk verworpen dient te worden – zelfs door de meest vijandige tegenstanders van de Islam!

Zonder twijfel is de Qor'aan berekend op deze uitdaging. Stel, je gaat naar het buitenland, en je loopt maarzo naar iemand toe, en je zegt hem: "Hey! Ik ken je vader, ik heb hem ooit ontmoet." De persoon tegen wie je dit zegt zal zeker even twijfelen aan je, hij zal sceptisch zijn. Dus hij zal je vragen: "Vertel me dan, is mijn vader lang, kort, donker, dun? Wat is het voor een man?" Het spreekt voor zich dat als je alle antwoorden maar correct blijft geven, dat deze persoon dan geen keus heeft dan te zeggen, "Je hebt gelijk, je kent inderdaad mijn vader. Ik weet niet hoe je hem kent, maar het lijkt erop dat je hem toch echt kent!" De situatie is vergelijkbaar met die van de Qor'aan. Het stelt dat het afkomstig is van Degene Die alles geschapen heeft. Dus iedereen heeft daarop het recht om te zeggen: "Overtuig me! Als de auteur van dit boek echt de Schepper van het

leven is, dan behoort Hij te weten over dit, en dit, en dat..." etc. En het is onvermijdelijk dat na het onderzoeken van de Qor'aan iedereen bij dezelfde waarheid uitkomt. En daarnaast weten we allemaal een ding zeker: We hoeven niet allemaal experts te zijn om de waarheden in de Qor'aan na te gaan en te controleren. En dit proces van verificatie gaat ons hele leven lang door.

Moge Allah (God) iedereen dichter naar de waarheid leiden.

NAWOORD

Een technische wetenschapper aan de Universiteit van Toronto die tevens een interesse had voor psychologie en er over las, heeft naar aanleiding van deze lektuur een studie opgezet en daar een verslag van gemaakt. Het onderwerp was "Efficientie van Groep-Discussies" Het doel van zijn onderzoek was om uit te vinden hoeveel mensen bereiken in groepen van twee, drie, tien, etc. De uitkomst van zijn onderzoek was dat mensen het meest bereiken wanneer ze werken in groepen van twee. Dit had hij niet verwacht, omdat ervan uit was gegaan dat men meer bereikt met meer mensen die meer inbreng hebben. Het is echter een oud advies uit de Qor'aan!

Naast dit advies wordt er in hoofdstuk 89 van de Qor'aan een bepaalde stad genoemd, namelijk "'Iram" (een stad van pillaren), die niet bekend was in de geschiedenis en die onbestaand was volgens alle geschiedkundigen. Echter, de December-editie van National Geographic uit 1978 noemde een interessante opgraving van de stad Elba (Syrië) in het jaar 1973. De stad was 4300 jaar oud, maar dat was niet het verbazingwekkendste. Onderzoekers ontdekten in een bibliotheek van Elba een bestands-schrift van alle steden waarmee Elba zaken gedaan had. Geloof het of niet, op die

lijst stond de naam 'Iram! De mensen van Elba hadden zaken gedaan met de mensen van 'Iram!

"Zeg: 'Ik raad u aan slechts één ding te doen; dat gij paarsgewijze en alleen voor Allah staat en dan nadenkt..." (vertaling Soerat Saba, vers 46).

En tenslotte vraag ik de lezer om dit laatste goed te overpeinzen:

"En zij zeggen: "Waarom zijn hem geen tekenen van zijn Heer nedergezonden?" Zeg: "De tekenen zijn bij Allah alleen, en ik ben slechts een duidelijke waarschuwer." Is het niet genoeg voor hen dat Wij u het Boek hebben geopenbaard dat aan hen wordt voorgelezen? Voorwaar, hierin is barmhartigheid en een vermaning voor een volk dat gelooft." (vertaling Soerat al-Ankaboet, verzen 50-51).

<http://www.al-islam.com/al-islam/artikelen/wonderbaarlijkeqoran/1.htm>